

בש"פ 3667/19 - מתן יעקב צברי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3667/19

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

העורר: מתן יעקב צברי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו
מיום 7.5.2019 במ"ת 33505-10-18 שניתנה על ידי
כבוד השופטת נ' בכור

תאריך הישיבה: ח' בסיון התשע"ט (11.6.2019)

בשם העורר: עו"ד ארז צברי

בשם המשיבה: עו"ד נילי פינקלשטיין

החלטה

1. ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 7.5.2019 במ"ת 33505-10-18 (השופטת נ' בכור), בגדרה נדחתה בקשת העורר להסרת איזוק אלקטרוני ולשחרורו בתנאים מגבילים.

רקע

2. העורר נעצר ביום 27.8.2018; ביום 15.10.2018 הוגש נגדו ונגד שניים אחרים כתב אישום, המייחס לו עבירות

עמוד 1

של קשירת קשר לביצוע פשע, יבוא וסחר בסם מסוכן מסוג קוקאין. לפי כתב האישום, החל מחודש דצמבר 2017 ועד למועד הגשת כתב האישום, סחרו העורר ונאשם נוסף בסם מסוכן מסוג קוקאין, ומכרו ממנו לאחרים שזהות חלקם ידועה למאשימה. במועד מסוים עובר ליום 25.9.2018, קשרו השניים קשר עם שני אנשים שזהותם אינה ידועה, במטרה לייבא קוקאין מברזיל לישראל. היבוא נעשה באמצעות הנאשמת 3, אזרחית ברזיל, שבלעה והטמינה בגופה בעודה בברזיל כמות מצטברת של כ-600 גרם קוקאין, ואז טסה לישראל. כשהגיע העורר למלון שבו שהתה הנאשמת 3, כדי לקחת ממנה את הסמים - נעצר.

3. בהחלטה מיום 29.11.2018 קבע בית המשפט המחוזי, כי קיימות ראיות לכאורה באשר למעורבותו של העורר בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, והורה על הגשת תסקיר מעצר בעניינו. בתסקיר מיום 19.12.2018 נמסר, כי העורר נשוי ולו שני ילדים, אין לו עבר פלילי וזהו מעצרו הראשון. הוערך קיומו של סיכון להישנות עבירות, אך נוכח העדר מעורבות קודמת בפלילים, תפקוד תקין במסגרות חיים שונות, ויכולת קבלת סמכות וגבולות - ניתן להסתפק בחלופת מעצר "סמכותית ומארגנת". ביום 31.12.2018 נדונה בקשה למעצרו של העורר עד לתום ההליכים. בהעדר מחלוקת בדבר קיומה של עילת מעצר, קיבל בית המשפט המחוזי את המלצת שירות המבחן, והורה על מעצרו של העורר בתנאי 'מעצר בית מלא', בפיקוח אלקטרוני, ובפיקוח קבוע של אחד מבין שלושה מפקחים שאושרו לכך - שני הוריו ורעייתו. בהחלטה מיום 7.3.2019, הותרו לעורר 'חלונות התאוררות'; ובהחלטה מיום 21.3.2019 הוארכו זמני חלונות ההתאוררות האמורים. ביום 1.4.2019 הוגש תסקיר מעצר בעניינו של העורר. בתסקיר נמסר, כי העורר משתתף בקבוצה טיפולית; הוערכה הפחתה בסיכון להישנות התנהגות עבריינית מצדו; והומלץ על שחרורו בתנאים מגבילים. בהחלטה מיום 4.4.2019 קבע בית המשפט, כי זמן מועט חלף מאז ההחלטה על מעצרו של העורר באיזוק אלקטרוני, וכי השתתפותו בקבוצה הטיפולית אינה ממושכת דיה כדי להצדיק את שחרורו בתנאים. הדיון נדחה לקבלת תסקיר מעצר משלים, אשר הוגש ביום 30.4.2019 - וחזר בעיקרו על האמור בתסקיר מיום 4.4.2019.

4. ביום 7.5.2019 נדונה בקשת העורר לעיון חוזר בהחלטה מיום 31.12.2018, בכל הנוגע לתנאי מעצרו, וזאת על רקע שני תסקירי המעצר שהוגשו בעניינו. לאחר שעמד על התסקירים שהונחו לפניו ועל טענות ב"כ הצדדים, קבע בית המשפט המחוזי כי אין מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן בשלב זה. הודגש, כי בין מועד הדיון הקודם בעניינו של העורר לבין מועד הגשת התסקיר המשלים חלפו כ-3 שבועות, וכי גם אם התנהגותו של העורר היתה חיובית בפרק זמן זה, "אין בכך כדי להטות את הכף באופן מכריע לעבר הסרת האיזוק האלקטרוני". עוד הודגש, כי ממועד ההחלטה הראשונית בדבר מעצרו של העורר חלפו כ-4 חודשים בלבד, וכי נוכח חומרת האישומים הניצבים לפתחו - דרושה התקדמות טיפולית משמעותית יותר מזו שהוצגה כדי להצדיק הקלה בתנאי המעצר. הובהר, כי הדיונים הבאים בעניינו של העורר קבועים לחודשים מאי, יולי וספטמבר, ויאפשרו מעקב הולם אחר התקדמותו הטיפולית לצורך החלטה בדבר תנאי מעצרו. מכאן הערר שלפני.

הערר

5. בערר נטען, כי במסגרת הדיונים בבקשה לעיון חוזר נוצרה בעורר "ציפייה ברורה להסרת האיזוק ולהשתת תנאי שחרור מקלים", נוכח דחייתו הראשונית של הדיון מיום 4.4.2019 לשם קבלת תסקיר משלים. לשיטת העורר, שגה בית המשפט משדחה את המלצת שירות המבחן, שחזרה על עצמה בשני התסקירים. עוד נטען, כי נוכח מעצרו של שותפו לכתב האישום, הסיכון הנשקף מהעורר הוא אפסי - שכן שותפו היה המקור הבלעדי דרכו יכל להשיג סמים. בשולי

הדברים, ביקש העורר שנאפשר את יציאתו לחופשה משפחתית עם הוריו בבית מלון בטבריה, חופשה טיפולית עבור אביו.

6. בדיון מיום 11.6.2019 חזר ב"כ העורר על טענותיו, שלפיהן ההתקדמות האיטית במשפטו של העורר; המלצותיו החיוביות של שירות המבחן; והציפיות שנוצרו אצל העורר - מצדיקים את שחרורו בתנאים מגבילים. ב"כ המדינה טענה, כי בית המשפט המחוזי נדרש להמלצותיו של שירות המבחן, שניתנו כבר בתסקיר הראשון בעניינו מחודש דצמבר 2018, והחליט שלא לאמץ. הודגש, כי דחיית ההמלצות נבעה מהעדרה של התקדמות טיפולית משמעותית, וכי התקדמות מספקת לא הוצגה גם בתסקירים שהוגשו לאחר מכן. נוסף על כך הודגש, כי הותרו לעורר 'חלונות התאוורות' לפרקי זמן משמעותיים, שהורחבו מעת לעת, ובכך ניתן משקל לחלוף הזמן מאז תחילת מעצרו. אשר לבקשתו של העורר לצאת עם הוריו לחופשה הטיפולית הובהר, כי בהינתן אופי העבירות המיוחסות לעורר, מעצרו באיזוק אלקטרוני, להבדיל ממעצר מאחורי סורג ובריח, הוא מלכתחילה חריג- ואין מקום להורות על הפסקת האיזוק לפרק זמן כמבוקש.

דיון והכרעה

7. לאחר שנדרשתי לערר, על נימוקיו, עיינתי בהחלטותיו של בית המשפט המחוזי, בתסקירי המעצר, בחנתי את טענות ב"כ הצדדים בכתב ובעל-פה מזה ומזה, והתלבטתי - באתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות.

8. חומרת העבירות המיוחסות לעורר - ברורה. המיוחס לו מעיד על רמת המסוכנות הנשקפת ממנו, ומקים עילת מעצר סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996. משכך, ובשים לב לעבירות שמדובר בהן ולנסיבות המתוארות בכתב האישום, מעצר הוא הכלל, וחלופת מעצר - החריג. נטל משמעותי רובץ לפתחו של נאשם המבקש להראות, כי מתקיימות נסיבות חריגות השוללות את חזקת המסוכנות בעניינו בכגון דא, וכי יהא די בחלופת מעצר כדי להפחית מן המסוכנות הנשקפת ממנו (בש"פ 8818/09 חג'וג' נ' מדינת ישראל (12.11.2009)). הנטל בנדון דידן לא הורם.

9. בית המשפט המחוזי נדרש לתסקיר ולתסקיר נוסף, במטרה לבחון את התקדמותו הטיפולית של העורר על ציר הזמן. לבד מהגעה לקבוצת טיפול, התקדמות טיפולית משמעותית - לא הוצגה. אכן, מלכתחילה היתה ההמלצה חיובית, והיא נותרה בעינה גם בתסקירים מחודש אפריל 2019. כידוע, משקל נכבד ניתן להמלצות שירות המבחן - אך הן אינן מחייבות (ראו בש"פ 1581/19 מדינת ישראל נ' פלוני (7.3.2019)). בית המשפט המחוזי נדרש לדברים, בחן ושקל, וקבע כי לא די בהם כדי להראות על הפחתה מספקת במסוכנות הנשקפת מן העורר, וכי אין מקום - לעת הזו - להורות על שחרורו בתנאים. דעתי כדעתו בעניין זה, ולא מצאתי טעם של ממש המצדיק לשנות מקביעותיו. האמור מקבל משנה תוקף נוכח ההבהרה, כי התקדמותו של העורר תיבחן גם במועדי הדיונים הקרובים, בחודשים יולי וספטמבר. בשלב זה, ביטוי מספק ניתן לחלוף הזמן בכך שהותרו לעורר 'חלונות התאוורות', שאף הורחבו מספר פעמים. מטעמים אלו - בהינתן תמונת המסוכנות הנוכחית, ומבלי להתעלם מתפקודם התקין של הורי העורר כמפקחים - אין בידי להעתר גם לבקשת העורר להסרה זמנית של האיזוק האלקטרוני.

10. הערר, ובכלל זאת הבקשה להסרה זמנית של האיזוק האלקטרוני - נדחים.

ניתנה היום, י' בסיון התשע"ט (13.6.2019).

ש ו פ ט
